

عکس: مونا فاضلی- روستای گیلان از توابع لاریجان آمل

فرود الهه کوهستان میان شکوفه‌های درختان

مقصودی برای گشت‌وگذار در بهار

در روستاها و دامنه‌های کوه‌ها، درختان بادام، گیلان، آلو و سیب، هر بهار با تمام وجود شکوفه می‌زنند و طبیعت را به تابلویی از رنگ و زندگی تبدیل می‌کنند.

درست است که ساکوراها زاپنی با آن تونل‌های صورتی‌شان مشهور شده‌اند، اما برای تجربه تماشای رقص شکوفه‌ها، لازم نیست هزاران کیلومتر سفر کنیم. از گیلان‌های درخشان روستای گیلان تا درختان بادام رندان، بهار ایرانی هم لبریز از لطافت و زندگی است. اما یادتان باشد، اگر راهی این روستاهای شکوفه‌باران شدید، با طبیعت مهربان باشید. وارد باغ‌های شخصی نشوید، شاخه‌ها را برای عکس گرفتن تکان ندهید، و اجازه بدهید این زیبایی لطیف، بی‌صدا و بی‌گزند، برای دیگران هم باقی بماند. شکوفه‌ها قرار نیست فقط در عکس‌ها باشند؛ قرار است در دل ما، به رسم احترام، جا خوش کنند.

در این شماره «سرزمین من»، می‌خواهیم شما را به جشن شکوفه‌های گیلان ببریم؛ از کوچه‌باغ‌های اطراف تهران گرفته تا روستاهایی که در دورترین نقاط، قصه شکوفه‌ها را برایتان زمزمه می‌کنند.

نشانی از تولد دوباره طبیعت دارد. اما هر سال با آمدن بهار، خیلی‌ها بی‌اختیار یاد شکوفه‌های گیلان زاپن می‌افتند؛ همان تونل‌های رؤیایی از رنگ صورتی و سفید که مردم در آنها قدم می‌زنند، عکس می‌گیرند و در میان عطر خوش گل‌ها، محو تماشای ریزش آرام و لطیف گلبرگ‌ها می‌شوند. رقص آرام شکوفه‌ها در هوا، چیزی شبیه به یک صحنه عاشقانه است؛ بی‌کلام، آهسته، اما لبریز از احساس. ریشه «هانامی» یا همان جشن شکوفه‌های گیلان به قرن هشتم میلادی برمی‌گردد، زمانی که مردم زاپن باور داشتند خدایان میان شکوفه‌های درختان فرود می‌آیند. ابتدا این مراسم برای درختان آلو بود، اما بعدها درختان گیلان یا ساکورا جای آن را گرفتند. شکوفه‌ها نماد ورود الهه کوهستان و آغاز فصل کاشت برنج شدند. هانامی به تدریج از آیینی مذهبی به جشنی ملی بدل شد؛ جشنی برای دیدن، بوییدن، نشستن زیر سایه‌های صورتی و سفید و تجربه زیبایی ناپایدار زندگی.

اما چرا راه دور برویم؟ همین‌جا، در ایران خودمان، شکوفه‌هایی داریم که شاید باورتان نشود چه تماشایی‌اند.

مهلا داریان / دبیر سرزمین من

جعبه‌های گیلان کنار جاده هراز توجه هر مسافری را که از آن می‌گذشت، به خود جلب می‌کرد. گیلان‌های درشت و براق که مثل دانه‌های یاقوت زیر نور آفتاب می‌درخشیدند، همه‌جا کنار هم چیده شده و هر گوشه‌ای خودروهایی توقف کرده بودند تا این میوه‌های خوشمزه را بخرند. ما هم ایستادیم و جعبه‌ای از این گیلان‌های بهشتی را خریدیم. تصمیم گرفتیم که زمان شکوفه‌ها برگردیم و این لحظات زیبا را این بار زیر مخمل سفیدرنگ شکوفه‌ها تجربه کنیم. ایران دنیایی از شکوفه‌های بهاری است، و اردیبهشت دل‌انگیز، بی‌غراق، همان بهشت موعود است.

اردیبهشت، فصلی است که باید آن را جایگزین تابستان در تقویم تعطیلات کرد؛ نه برای فرار از گرما، بلکه برای بازگشت به زندگی. در این ماه، ایران سراسر پوشیده از شکوفه است. از عطر بهارنارنج در کوچه‌پس‌کوچه‌های شیراز تا سفیدی لطیف شکوفه‌های پسته در دامغان و سمنان، و درختان گیلان که در دامنه‌های شمالی تهران می‌شکفند، همه‌جا